

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμας 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμας 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γεώργιος Π. Γραβιέρης

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

- ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ -

I

Γελάτε, μασκαρεύεσθε,
Μεθάτε, τραγουδάτε,
Χορεύετε, τῇ μακρυᾷ
Σαρακοστῇ ξεχνᾶτε
Ἐστὴν τρέλλα τῆς ἀπόκριας. . .
Ζωὴ μὲ δίχως τρέλλα
Μοιάζει μὲ δίχως ἔρωτα
Δίχως φιλὶ κοπέλλα.

Οἱ νηοὶ κι' ἡ νηαὶς σ' ἓνα χορὸ
Φτερουγιαστοὶ πιασθῆτε,
Πρὶν σᾶς κοποῦνε τὰ φτερά,
Καὶ σφιχταγκαλιασθῆτε

Ἐτοῦ βάλες τὸ σβουρογύρισμα,
Νὰ σμίξῃ κι' ἡ καρδιά σας
Πρὶν γερατειῶν σαρακοστῇ
Φυσήξῃ τῇ φωτιά σας.

Κάτω ἡ γνῶσι σημερα
Καὶ κάτω ἡ σοφία
Καὶ τοὺς νεκροὺς ξυπνήσατε
Ἀπ' τὰ νεκροταφεῖα
Ναρθοῦν κι' αὐτοὶ ἑστὰ σάβανα
Ἀκόμα τυλιγμένοι
Μαζῇ μας νὰ χυρέψουνε
Τρελλοὶ καὶ μεθυσμένοι.

II

Οἱ μασκαράδες κυβερνοῦν, ἡ μάσκα βασιλεύει
Ὅποιος δὲ ξέρει σήμερα τὴ μάσκα νὰ φορῇ
Εἶναι τῶν ἄλλων μασκαρᾶς καὶ τὸν κοροϊδεύει
Ἐκεῖνος ποῦ ἑστὴ μάσκα του νὰ κρύβετε μπορεῖ.

III

Γιὰ ὅλους μας ἀπόκρια εἶν' ἡ ζωὴ μεγάλη
Κανένας δίχως νὰ κρυφθῇ ἑστὴ μάσκα του δὲ ζῇ
Κι' ὁ βασιλεὺς πολλαὶς φορὰς σοῦ κάνει τὸ χαμᾶλη
Καὶ δείχνει πῶς φορτόνεται μὲ τὸ λαὸ μαζῇ,
Χωρὶς νὰ νοιώθῃ ἡ ράχι του κανένα φόρτωμά του
Σώνει νὰ ξέρῃ μοναχὰ νὰ γράφῃ τ' ὄνομά του.

ΜΑΣΚΑΡΑΔΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΜΕΓΑΛΗ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟ ΔΗΘΕΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΚΟΜΙΤΑΤΟΝ

Διὰ ποῖον ἀληθῶς τὸ βραβεῖον.

Μασκαράδες καὶ μὴ μασκαράδες τῶν Ἀθηνῶν ἐφέτος διατρέχουν μέγαν κίνδυνον.

Ἐρρίφθη ἐπιτηδεῖως εἰς τὰς στήλας τῆς Ἀκροπόλεως ἓν δέλεαρ.

Ἀνηγγέλθη ὅτι ὑπάρχει καὶ ἐφέτος κομιτάτον, ἀλλὰ ἐννοεῖ νὰ κρυφθῇ, νὰ φορέσῃ μάσκα καὶ ντόμινο καὶ αὐτὸ, νὰ μασκαρευθῇ, διὰ νὰ βραβεύσῃ τὴν εὐγεστεράν μασκαράταν.

Ἐπομένως προειδοποιούνται οἱ θέλοντες νὰ μασκαρευθοῦν ὅτι δὲν θὰ πᾶν οἱ κόποι τῶν χαμένοι. Ἀφ' ὅπου καὶ ἂν ἐπερνοῦσιν θὰ τοὺς ἐβλεπε τὸ ὁράτον αὐτὸ κομιτάτον.

Ἡνοίχθησαν κατάλογοι συνεισφορῶν εἰς τινὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα συμπολιτευομένων ἐφημερίδων καὶ ἡ Ἀκρόπολις ἤρξατο δημοσιεύουσα δελτίον συνδρομῶν καὶ ὑπεκκαίρουσα δι' ἄρθρων γραφομένων ὑπὸ ἐνδιαφερομένων καλῶν, τὴν γενναιοδωρίαν τῶν πλουσίων καὶ κεντούσα τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐμπόρων, ἢ τῶν ἄλλων μεσαίων τάξεων.

Ἐπὶ τέλους δὲ ἐξήλασαν μὲ δίσκον ἅνὰ τὰς ὁδοὺς οἱ πάντα ταῦτα διοργανίσαντες, γινόμενοι δεκτοὶ μετὰ σκωμμάτων καὶ ἐμπαιγμῶν εἰς τὰ πλεῖστα μέρη ὅπου ἐξήσκουν τὴν μασκαράδικὴν ἐπαυτεῖαν τῶν.

Ἄς εἶναι· ἔως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα εἶναι κωμικόν, ἀλλὰ τραγικωτάτη εἶναι ἡ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ἐξ ἧς μανθάνομεν ὅτι εἰς μεγάλην μηχανογραφίαν ὀφείλονται πάντα ταῦτα.

Ἐν τῇ ὁλομελείᾳ τῆς εἰσπρακτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ἀρχεβουλία τῆς διὰ δίσκου καὶ ποδαρηνδὸν εἰσπράξεως

συνδρομῶν ὑπὲρ τῆς καταρτίσεως βραβείου μασκαράδικου πλειονοψηφοῦσι νεανίσκοι χαρτοπαικτοῦντες λυσσωδῶς εἰς φιλολογικὰς τινὰς ἐσπερίδας καὶ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ βεβαρυσθῶν ἵνα ἐμιλήσωμεν ἀκαδημαϊκῶς κατὰ τὰ ἀργοτικά τῶν χαρτοπαικτῶν.

Ἐξ ἄλλου δὲ ψιθυρίζεται μετ' ἐπιτάσεως καὶ θεωρεῖται πιστευτὸν ὅτι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι αὐτοχειροτόνητοι γυρολόγοι τῆς εἰσπράξεως συνδρομῶν εἶναι οἱ διοργανίζοντες τὴν ἀρεύκτως βραβευθησομένην μασκαράταν. Μ' ἄλλους λόγους :

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΡΝΑ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΙΝΕΙ...

ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗ !

Τὸ δῆθεν μυστηριώδες κομιτάτον εἶναι αὐτὸ τὸ εἰσπράττον τὰς συνδρομὰς.

Καὶ ἔχει ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐξησφαλισμένον τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Ὡστε μάταιοι θὰ ᾔναι οἱ κόποι καὶ τὰ ἐξόδα παντὸς ἀτόμου ἢ ἐμίλου διοργανίζοντος μασκαράταν τινὰ καὶ διαθροπτομένου ὑπὸ τῆς γλυκείας ἐλπίδος ὅτι θὰ βραβευθῇ ἡ εὐφυΐα του.

Αἶ ! λαέ ! τί τοὺς φυλᾷς λοιπόν ;

Θὰ φανῇ· τόσο κοροῖδο ;

:::

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΛΩΠΟΔΥΤΩΝ

Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐνθυμούμεθα τοσαύτην θρασύτητα κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, οἳ ἐπὶ τῆς νῦν Ἀστυνομίας ἡμῶν ἀεπτόγη. Κατήντησαν πλέον οἱ κλέπται νὰ ἐργάζονται ὡς οἱ τιμιώτεροι τῶν ἀνθρώπων μὲ ὅλην τὴν ἀφοσίαν καὶ ἡσυχίαν ἥτις ἐμπρέπει εἰς πολίτας ἐργατικούς, ζώντας ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν καὶ καιρὸς εἶναι πλέον, νομίζομεν, νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν φορολογουμένων πάντες οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ νὰ πληρώνουν φόρον ἐπιτηδεύματος εἰς τὸ δημόσιον.

(4) Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ (4)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΩΛΕΑΝΘΟΥΣ ΣΝ, ΓΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Τὰ ἐπτὰ θανάσιμα ἁμαρτήματα.

Ἡ ἱστορία τῶν μεγαλείων τῆς παρακμῆς τοῦ Παλαί—Ροαγιαλ παρέχει ἡθικὸν συμπέρασμα ἀρκούντως θλιβερόν, ἥτοι ὅτι ἡ διαφθορά καὶ τὸ αἶσχος εἶναι λιπάσματα ἰδιαζόντως κατὰλληλα πρὸς ἀνθήσιν τοῦ ἐμπορίου.

Ἰσως νομισθῇ παραδοξολογία, οὐδεὶς δὲ μᾶλλον ἡμῶν

δὲν θὰ ἐλογίζετο εὐτυχὴς λαμβάνων ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, ἀλλὰ τὰ γεγονότα εἰν' ἐδῶ. Ὅπωςδὴποτε δὲ ἡ πρέπει νὰ κλεισθῇ τις τοὺς ὀφθαλμούς ἢ νὰ ὑποκύψῃ πρὸ τῆς ἀκάμπτου αὐτῶν λογικῆς.

Τὸ πολὺ θὰ εὕρισκῃ τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ Παλαί—Ροαγιαλ εἶναι μέρος ἐξαιρετικὸν καὶ κατηραμένον, παρέχον εἰς τὴν ἀτιμίαν ὀλεθρίαν φιλοξενίαν, φωλεὰ ἣν ἡ διαφθορὰ θερμαίνει καὶ ὑποστρίβει, ἀπαισία ἀγορὰ εἰς ἣν, ὅπως εὐμερῇ, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀκολασία καὶ τὰ ὄργια...

Πρὸ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ μετ' αὐτὴν, ἐπ' αὐτῆς ἔτι τῆς παλινρθώσεως, τὸ Παλαί—Ροαγιαλ ἦτο ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δόξῃ. Αἱ ἐμπορικαὶ περιουσίαι ἐσχηματίζοντο ἐκεῖ μετὰ μυθιστορικῆς ταχύτητος. Ἦτο κερδοσκοπικὸς παράδεισος, ὅπου νυχθημερόν ὁ χρυσὸς συνέροεν ἀδιαλείπτως διὰ μακαρίων βροχῶν ἐκ λουδοβικίων, ρουβλίων, δονατῶν, γυνεῶν, ρουπίων, δουβλονίων, δολλαρίων, παγῶδων, φλωρινίων, σεκινίων, γροσιῶν καὶ κρουσάδων, διότι ὑπὸ τὰς περιλαμπεῖς ἐκεῖνας στοὰς διήρχοντο ἀδιακόπως ἀντιπρόσωποι πάσης γῶρας, δειγμὰ πάσης φυλῆς τοῦ κόσμου. Ἡ ἡγὼ αὐτῶν ἐγίνωσκε πάσας τὰς γλώσσας τῆς ὑψηλῆς. Τὸ ἀβλαβὲς αὐτοῦ πυροβόλον ἐσημείωνε τὴν μεσημερίαν διὰ τοὺς δύο κόσμους. Πάντα τὰ σημεῖα τοῦ χάρτου τῆς γῆς ἐκεῖ συνηντῶντο, καὶ ὁ Ὁλλανδὸς συναντῶν τὸν Ἀμερικανὸν εἰς τὸ Εὐέλπι ἀρωατήριον, εἰς τὴν Καλκούτταν, εἰς Κοχιγγίνην, τὸν προσεκάλει νὰ γευματίσωσιν εἰς τοῦ Βεφούρ.

Ἡ πρότρετος κλοπὴ ἥτις διεπράχθη κατὰ τὴν νύκτα τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Μεταξουργείου καὶ καθ' ἣν οἱ κλέπται εἶχον καὶ κάρβον ἀκόμη εἰς τὴν ὑπερσίαν τῶν καὶ μετακόμισαν, ἀλλὰ πρώτη Σεπτεμβρίου, ὁλόκληρον τὸ γκαρκατοκιδώτιον τοῦ ἔρμου Στραβολαίρη, χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς πᾶρη εἰδῇσιν, ἐπισφραγίζει πλέον τὴν ἀνικανότητα, τὴν μπουνταλωσύνην, τὴν νοηρότητα, τὴν ἀχρηστίαν τῆς ἀστυνομίας μας.

Ὁ δὲ τρόπος μεθ' οὗ προσκινέθη τὴν ἐπιούσαν τῆς κλοπῆς προσπάθειά ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς κλέπτας ἦτο ὅ,τι κομικόν· διότι ἐπίασε κι' ἐστίαξεν εἰς τὰ κρατητήριά της ἀθωοτάτους ἐργατικούς ἀνθρώπους, κτίστας, σοβατζήδες, καφετζήδες, μαχαγκούς, ταβερνιχίδες καὶ ἄλλους τοιούτους, χωρὶς καθόλου νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς τραμπούκους, ὧν βρίθει ἡ συνοικία τοῦ Μεταξουργείου καὶ οἵτινες ἄρχουν ἐκεῖ μὲ τῆς κάμικς καὶ τὰ κουμπούριζ των.

Ἀπελπισία!

Ζήτωσαν οἱ κλέπται! Ἐμπρὸς λωποδύται!

Ἐνὸς ὧ ἐχομεν κλητήρας γλισχρότατα μισθοδοτούμενους, οἵτινες ἀναγκάζονται νὰ γίνωνται ὑπότροφοι χαμαιτυπείων, διὰ νὰ ζήσουν καὶ σύντροφοι λωποδυτῶν, διὰ νὰ ταγίσουν τὸ πειναλέον βαλάντιόν των, ἐν ὅσω ἐχομεν ἀστυνομούς ἀναπληροῦντας τὰ κενὰ τῆς ἐξηνταβελονικῆς μισθοδοσίας των διὰ συμμετοχῆς εἰς τὰ βιδάνια τῶν χαρτοπαικτειῶν, διὰ κολοκούρου ἐκ τῶν ἱεροδούλων τῆς Ἀφροδίτης καὶ στρώνοντας τὴν κλίνην των εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ὡς ἐρασταὶ τῆς διευθυντρίας ἢ ἄλλης τινὸς ἐκλεκτῆς τοῦ οἴκου καλλονῆς, δὲν θὰ ἔχωμεν ποτὲ ἄλληθῃ ἀστυνομίαν.

Διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀρχαία αὕτη κατάστασις, πρέπει νὰ ἐισακουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἡμετέρου **Λογχείου**, ὅστις δι' ὠραίου καὶ λογικωτάτου ἄρθρου, ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἀνέπτυξε τὴν ἰδέαν περὶ στρατιωτικῆς διοργανώσεως τῆς ἀστυνομίας μας.

Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ τοιαύτη μία ριζικὴ μεταρρύθμισις, ἀποκαλύφθητε, πολῖται, πρὸ τῶν λωποδυτῶν, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ραμπαγᾶς.

Τὸ Παλαί Ροαγγᾶλ, δύναται τις νὰ βεβαιώσῃ, ἦτο ἡ κοσμοπολιτικὴ ἀγορά. Ἀνῆκεν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅσον καὶ εἰς τοὺς Παρισίους, εἰς τὴν σφαῖραν ὅλην ὅσον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ Λονδὶνον προετίμα τοῦτο τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ παραδείσων. Ἡ Πετροῦπολις τῶν ὀθῶν τοῦ λευκοῦ τῆς Νέβας. Ἡ Μαδρίτη τοῦ Πράδου αὐτῆς. Ἡ Νεάπολις τοῦ οὐρανοχρόου κόλπου της. Ἡ Κωνσταντινούπολις τῶν ξανθῶν αὐτῶν τοῦ Βοσπόρου. Ἡ Βιέννη, τὸ Ἀμστελδάμ, τὸ Βερολίον, ἡ Στοκχόλμη εἰς αὐτὸ ἐνεδύνοντο καὶ ὑπεδύνοντο. Ἡ Νέα Ὑόρκη ἐγάντονεν ἐκεῖ τοὺς κομψευομένους της, ὁ Ἅγιος Δομίγγος ἡγόραζε κοσμήματα διὰ τοὺς μελανομόρρους μαρκησιούς του.

Διότι τὸ Παλαί Ροαγγᾶλ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἦτο εἶδος φρουρίου, περὶ τὸ ὅποιον ἡ διαφθορά, ὑπὸ τὴν εὐρυτέραν καὶ γενικωτέραν αὐτῆς σημασίαν, συνεκέντρονεν τὸ προβολικόν τὰ πολεμειφρόδια τῶν θελητῶν αὐτῆς. Οὐδὲν ἔλειπεν. Ἦτο τὸ μοναδικόν καὶ ἐκλεκτόν κέντρον τῆς ἐκφρασίσεως. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς διπλῆς αὐτοῦ ξυλίνης στοᾶς, ἑταῖραι εἰς μοδίστας μετμηφισμένοι, ἦσαν ἐνθρονισμένοι εἰς τὰ παντὶ βλέμματι ἀναπεπταμένα μαγαζεῖά των καὶ ἀνθημιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους ποῖα νὰ λάβῃ στάσιν πλέον λάγνον καὶ νὰ ἐκταξεύσῃ προκλητικώτερα τὰ βλέμματα. Ἀνὰ εἴκοσι βήματα εἰς τὰς λιθίνας αὐτοῦ στοᾶς ἡνοίγετο ἡ θύρα γυναικείου καταγωγίου. — Ἐγίνετό τις ἑκατομμυριούχος διευθύνων τὰ αἰσχρά

ΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Ἀρῶ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ τύπου εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ σκάνδαλα, ἃς σὰς διηγηθώμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τοιοῦτον, ὅπερ ὅμως δυστυχῶς εἶναι σκάνδαλον πραγματικόν συμβάν πρὸ τινῶν ἡμερῶν, ὑπὸ τὰ ὅμματα ἑκατοντάδων πολιτῶν, ἐκεῖ ὅπου ἔχει ἰδρῦσει τὸ κράτος της ἡ θεὰ Θέμις, ἐν τῇ αἰθούσῃ δηλονότι τοῦ ἐνταῦθα κακουργοδικείου· καὶ οὐχὶ σκάνδαλον ὑποθετικόν, προῖον παρσιθῆσεων προερχομένων ἴσως ἐκ κακῶς ἐνεργηθείσης χωνεύσεως τεμαχίου κρεατόπηκτας, ὡς τὸ περὶ Ἀμαλίας τινός, τὸ θέσαν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαφεύσῃ καὶ αὐτὴ κατὰ τι ἐπὶ τέλους.

Συνάμα σὰς εἰδοποιούμεν ὅτι πρὸς ἀφήγησιν τοῦ ἐν λόγῳ σκανδάλου δὲν θὰ μεταχειρισθώμεν τὸ ὑπὸ τῆς γνωστῆς μεγαλοσχήμου Ἐφημερίδος ἀπὸ τινῶν τεθὲν ἐν χρήσει ὕψος, τὸ ἀρχόμενον καὶ λήγον διὰ τῶν στομφωδῶν ἐπαναλήψεων. **Σκάνδαλον σκάνδαλον μάλιστα, κύριοι, σκάνδαλον, ἢ θαύματα θαύματα κύριοι, τὸ νῆον μυθιστορημά μας θὰ τὸ ἱδρῇ θαύματα, κυρίαι, θαύματα,** ὅπερ ἐμοιάζει μὲ κήρυκα ρωμάνζοντα ὁρίστε κύριοι καὶ κυρίαις εἰς τὴν ὀριστικὴν διάλυσιν τοῦ καταστήματος, διότι ἡμεῖς εὐτυχῶς δὲν εὐρισκόμεθα εἰς σημεῖον διαλύσεως, ἀλλὰ θὰ σὰς τὸ διηγηθώμε ξηρὰ ξηρὰ ὅπως συνέβη.

Ἰδοὺ τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 5ην τοῦ ἤδη μεσοῦντος μηνὸς ἐν τῇ ἐνταῦθα κακουργοδικεῖῳ καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ γνωστοῦ Παγανέλη, ἐξεδικάζετο ἡ ὑπόθεσις τῆς πρὸ δύο ἐτῶν ἐν Πειραιεὶ διαπραχθείσης κλοπῆς τῶν μετοχῶν τοῦ δικηγόρου κ. Ἀντωνιάδου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι γνωσταὶ τοῖς πᾶσι, ἰδίως διὰ τὴν φοβερὰν πλάνην εἰς ἣν ἡ δικαιοσύνη περιέπεσε κρατήσασα ἐν ὑποδικίῃ ἐπὶ 2 σχεδὸν ἔτη, ὡς δρᾶστας τῆς ἐν λόγῳ κλοπῆς, δύο ἀτυχεῖς ἀθώους νέους.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ λοιπὸν δίκῃ εἰς τὸ ἐδῶλιον τοῦ κατηγορουμένου ἐκάθητο προβεβηκώς τις ἀνὴρ ὅστις πρὸ ὀκτὼ περίπου μηνῶν ἐπώλησεν ἐν Σύρῳ δύο ἐκ τῶν κλοπιμαίων τούτων μετοχῶν. Ἡ εἰσγγελικὴ ἀρχὴ μαθοῦσα τότε τοῦτο συνέλαβεν αὐτόν· οὗτος δὲ ἀνακρινόμενος κατέθεσεν ὅτι ἡγνόει, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ μετοχαὶ προήρχοντο ἐκ κλοπῆς καὶ ὡμολό-

εῖνενα ὑπνωτήρια, καὶ γνωρίζομεν δέσποιναν, ἥτις ἡγόρασε λαμπρὰ κτήματα καὶ θέσιν μεγάλην ἐν τῷ χωρίῳ της διὰ τῶν νομίμων κερδῶν εὐθηνοῦ οἴκου Μαγδαληνῶν, τὸν ὅποιον ἐντίμως διηύθυνε.

Τὰ δὲ καταγῶγια ταῦτα, ὡς εἵπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις κεφαλαίοις, ἐξαιρέτως διετήρουν τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, διὰ τῆς μεσιτείας εἰδους παραγγελιοδόχων ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων οἵτινες διέτρεχον ὅλην τὴν Γαλλίαν καὶ αἱ ὠραιότεραι παρθένοι τῶν ἐπαρχιῶν ἡμῶν *εἰδασκαλεύοντο* ἐπιτοπίως, διερθεύοντο καὶ ἀπεστέλλοντο πρὸς τὴν *Διαχείρισιν*, τὸ μέσον τοῦτο ἦτο καλόν· τὰ λοιπὰ συνετελεῖ ἡ παρισινὴ πτωχεία. Βεβαίως ὑπῆρχον ἐν τῷ *Palai—Roaggal* καὶ τοῖς περίξ αὐτοῦ περισσώτερα ὠραῖα πλάσματα, ἢ ἐν ὅλῳ τῷ λοιπῷ βασιλείῳ.

Παρὰ τὰ ἐρωτικά ταῦτα δელᾶσματα, εὐρίσκοντο τὰ τοῦ παιγνίου. Ἡ Φιλοχρηματία εἶχεν ἐκεῖ σχεδὸν ὅσους βωμούς καὶ ἡ Ἀφροδίτη, ἄπειρα δὲ καταστήματα ἀφιερωμένα εἰς τὴν Λαιμαργίαν, ἡνοιγον τὰς θύρας αὐτῶν εἰς τὰ πέριξ, παρέχοντα προσωρινὸν ἄσυλον εἰς τὴν Λαγνεῖαν, καὶ ἐξόχως κατὰλληλα ὅπως πράυνωσι τὴν ὀδύνην τῶν τραυματιῶν τῆς ρουλέττας, ὡς καὶ ὅπως ἀνακουφίζωσι τὰ ἐξωγκωμένα θυλάκια τοῦ νικητοῦ τοῦ τριάντα καὶ σαράντα.

Ἦτο θαυμασία καὶ πλήρης διοργανώσεως· ὁ ἔρως ἐξυπηρετεῖ τὸ χαρτοπαίγνιον, τὸ χαρτοπαίγνιον ἐπλήρυνε τὸν ἔρωτα, ὁ ἔρως καὶ τὸ παίγνιον ὥθουν πρὸς τὰ ὄργια, τὰ ὅποια τοῖς

γησεν, ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ, ὅτι ταύτας τῷ τὰς ἐδῶσε γνωστός τις ἐνταῦθα μεσίτης ὁ κ. Σ. . . . διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου καὶ τὰς ἐπώλησε.

Ὁ κύριος οὗτος Σ. . . προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας ἡρνήθη διαρρήδην ὅτι γινώσκει τι περὶ τούτου, καὶ συνεπῶς, καθ' ὃ κύριος, ἐγένετο πιστευτὸς κ' ἐνῶ ὁ πτωχὸς ἄλλος ἐστέλλετο εἰς τὰς φυλακάς, οὗτος ἀφίετο ἐλεύθερος καὶ μάλιστα προχθὲς κατὰ τὴν δίκην παρίστατο κλητευθεὶς ὡς μάρτυς τῆς κατηγορίας.

Ἔως ἐδῶ τὰ πράγματα πηγαίνουν καλὰ καὶ ἡ ἱστορία μας ἀκολουθεῖ φυσικῶς καὶ ἀκωλύτως τὸν ροῦν τῆς ὡς ποίησις Σουρῆ· ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν ὁ πρόεδρος ἥρῳτα τὸν κύριον αὐτὸν μάρτυρα τί γνωρίζει περὶ τῶν μετοχῶν καὶ οὗτος ἀπεκρίνετο θαρραλέως ὅτι οὐδὲν γνωρίζει, κίνησιν τις συνέβη ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐνόρκων καὶ εἰς τούτων ὁ ἐξ Ὑπάτης κ. Καράμπης, νομίζομεν, ἀναστὰς τῷ λέγει.

— Ἔλα δῶ. Ἐσὺ δὲν ἦλθες πρὸ δύο ἐτῶν εἰς τοῦ κ. Δοσίου τὸ σπῆτι καὶ τοῦ ἐπρότεινες νὰ τοῦ πωλήσῃς τὰς δύο αὐτὰς κλεμμένας μετοχάς;

Ὁ κύριος μάρτυς κατέστη πελιθνὸς καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

— Τί! τί! φωνεῖ ὁ κ. πρόεδρος ἐγειρόμενος, τί τρέχει;

— Νά! τρέχει, λέγει ἀφελέστατα ἀλλὰ σταθερῶς ὁ κ. ἐνόρκος, ὅτι ὁ κύριος ἀπ' ἐδῶ ποῦ μᾶς λέγει πῶς δὲν γνωρίζει τίποτε γι' αὐταῖς τῆς μετοχαῖς, ἦλθε πρὸ δύο ἐτῶν ἐπὶ τῷ σπῆτι τοῦ Δοσίου καὶ τοῦ ἐπρότεινε νὰ τοῦ πωλήσῃ αὐταῖς αὐτόταται τῆς ἰδίας δύο κλεμμέναις μετοχαῖς· ἤμουν ἐκεῖ καὶ τ' ἀκουσα μὲ τ' αὐτὰ μου.

Ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἐκ τούτου, συνεπῶς ἀλλάσσει αἰφνης χαρακτῆρα, τῆς καταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου καθισταμένης πιστευτῆς, ἡ δίκη ἀναβάλλεται καὶ ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἰέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ κυρίου μάρτυρος, υπογράφει δι' αὐτὸν ἐν ἐνταλματάκι φυλακίσεως.

Ἀλλὰ, καὶ ἐδῶ ἐγκτεται τὸ σκάνδαλον, ὁ ἀξιότιμος κύριος Πρόεδρος Παγανέλης ἐπεμβαίνει καὶ ἐκλιπαρεῖ καὶ ἰκετεύει τὸν κ. εἰσαγγελέα καὶ ὁ συλληφθεὶς αὐτὸς κύριος μεσίτης καὶ τοκιστῆς, ὁ ἀποδειχθεὶς, κατὰ τὴν δίοδον τῆς διαδικασίας, πασιφανῶς ἐνοχὸς κλοπῆς ἢ κλεπταπαδοχῆς ἀ-

φίεται ἐλεύθερος καὶ μένει ἀκόμη ἐλεύθερος, ἀν καὶ ἔκτοτε παρήλθον δέκα, μὲ συμπάθειο, ἡμέραι.

Τὸ νόστιμον δὲ εἶναι ὅτι, κατὰ τὴν παροῦσαν δίκην, ἀνεκαλύφθη, ὅτι γινώσιν περὶ τῆς κλοπῆς ταύτης εἶχε κολλυβιστὴς τις ἐκ τῶν γνωστῶν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, ὃν κατέδωκεν εἰς τὸν παθόντα κ. Ἀντωνιάδην ὁ σύντροφός του, κατόπιν ἐριδος ἐπελθούσης μεταξύ των· καὶ αὐτὸς ὁμοῦς ὁ κύριος μένει εἰσέτι ἀνενόχλητος, ἐλεύθερος.

Λυπούμεθα πολὺ ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ἀνεμίχθη ὁ ἄλλως τε ἀναμφισβητήτου ἀκεραιότητος νεαρὸς ἀντείσταγγελεὺς κ. Τρικούπης, πεισθεὶς τόσον εὐκόλως, πρὸς ἀπόλυσιν ἐνὸς ἐγκληματίου, εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ Παγανέλη οὔτινος εἶναι γνωστὰί αἱ ἐπὶ τῶν διαφόρων δικῶν μεροληπτικαί, ὡς Προέδρου, ἐπεμβάσεις, καθὼς εἶναι πασίγνωστα καὶ τὰ συνδόντα αὐτὸν μετὰ τοῦ ἐν λόγῳ τοκιστοῦ καὶ προεξοφλητοῦ αἰτία.

Οὐχ' ἤττον ἡμεῖς θεωροῦντες τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κυρίου τούτου τοῦ ἐν πλήρει ἀκρατηρίῳ καὶ ὑπὸ τὰς ὀφείας ἑκατοντάδων τιμῶν πολιτῶν ἀποδειχθέντος ἐνόχου, κατόπιν μάλιστα τῆς ἐκδοθείσης περὶ φυλακίσεώς του διαταγῆς, ὡς καὶ τὴν μὴ σύλληψιν μέχρι τοῦδε τοῦ ἐνόχου κολλυβιστοῦ ὡς **μέγα σκάνδαλον** διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ δι' ἅπασαν τὴν κοινωνίαν, ἥτις καλῶς γνωρίζει τὰ ποταπὰ ἐλαττήρια τὰ διαθέτοντα μερικὸς ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἰδίως τὸν πρόεδρον Παγανέλην φέρομεν αὐτὸ εἰς γνῶσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανεέλθωμεν λεπτομερέστερον, τῷ συνιστῶμεν νὰ μὴ ἀφήσῃ αὐτὸ ἀπαρτῆρτον, οὐδὲ νὰ πεισθῇ εἰς τὰς πλήρεις ἀναληθειῶν υποβαλλομένας αὐτῷ αἰτιολογικὰς ἀναφορὰς, ὅποταν ζητῇ λόγον περὶ τοιούτων βρωμερῶν υποθέσεων, ἀλλὰ νὰ διατάξῃ αὐστηρὰς ἀνακρίσεις, ἐὰν θέλῃ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος ὅτι ὑπάρχει πράγματι ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐὰν δὲν θέλει καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ συνόδῳ τῆς βουλῆς νάκούσῃ τὸν ἐξάψαλμον καὶ ν' ἀντιμετωπίσῃ αὐτὸς τὰ νῶτα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Λογχίας.

ἀνταπέδιδον τὰ ἴσα. — Οὐδαμοῦ ἄλλοθι θὰ συνήντας μεταξύ τῶν ταπεινῶν ἐνστίκτων τοῦ ἀνθρώπου τόσον συγκινητικὴν ἀμοιβαιότητα ἀβρῶν ἐκδουλεύσεων.

Ἐνίστε, ὁ αὐτὸς οἶκος περιεῖχεν ἐν τῷ περιβόλῳ μόνον αὐτοῦ τὰς τρεῖς διαφόρους εἰδικότητας τοῦ Παλαι—Ροχαγιάλ.

Ἐπινον εἰς τὸ ἰσόγειον, ἔπαιζον εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα, ἐχώρευον εἰς τὸ δεύτερον, διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸ τρίτον, ὅπου ἡ τετυλωμένη μέθη ὠκλαζεν ἐπὶ σοφᾷ.

Δὲν ἦτο τι ἀκαταμάχητον; δύνανται τις ν' ἀπορῇ, κατόπιν αὐτῶν ὅτι ὁ ἄγγελος λόρδος ὑπῆρξεν ὁλοφάνερος κατὰ τὸν χρυσοῦν ἐκεῖνον αἰῶνα καὶ ὅτι ὁ ρῶστος πρίγκηψ ἦτο μία ἀλήθεια;

Εἶχον τὸν ἀριθμὸν 154 ὅπου ἠδύναντο νὰ χάνουν τὰ τραπεζικά των γραμμάτια, ὅπως οὖν ἐν ἀνεκτῇ συναναστροφῇ. Ὁ ἀριθμὸς 154 ἦτο ἡ αἵθουσα τοῦ καλοῦ κόσμου. Οἱ λωποδύται ἦσαν ἐν αὐτῇ τιτλοφορημένοι· οἱ σύντροφοι τοῦ χαρτοπαιγνίου εἶχον ὕψος εὐπατριδῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλοι οἱ ἀνθρώποι μέλη τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου. Οἱ ἐπαρχιώται, οἱ ἀγαθοὶ οἰκοκυραῖοι μετέβαινον ὀλίγον περαιτέρω, εἰς τὸν ἀριθμὸν 129, εὐσχημον καταγῶγιον, κόλασιν εὐπρεπῇ, ὅπου τοῦλάχιστον ἡ συναναστροφή ἦτο **πλέον παραδολή**.

Εἶχομεν ἀφήσει τὴν Κάρμεν καὶ τὸν Ἀμερικανὸν Οὐέ-

στερν πρὸ τῆς θύρας ἐνὸς ξενοδοχείου τῆς *Νέας ὁδοῦ τῶν Καλῶν Παιδιῶν*.

Ὁ Οὐέστερν εἶχε τὸ πρόσωπον καθημαχμένον καὶ ἔφερε πολυάριθμα ἔχνη τῆς προσφάτου πάλης· ἡ Κάρμεν ἦτις ἐφόρεσε προσωπίον τὸν εἰσήγαγεν ἀδιστακτικῶς. Ἡ ξενοδόχος, γυνὴ θαυμασίως εἰθισμένη νὰ κάμνῃ τὸν τυφλὸν, τοὺς ἐδέχθη μειδιδῶσα.

— Ἐν δώματιον διὰ τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν, ἐκραξε σείουσα τὸν κώδωνα.

Ὑπνρέτης παρουσιάσθη κρατῶν κλειδίον καὶ κηρίον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Γενεᾶς ἀγωνία.

Ἦτο ἡ ἐνάτη περίπου μ. μ. Ὁ κῆπος τοῦ Βασιλικοῦ Παλατίου ἐκενοῦτο βραδέως. Ἡ χαρὰ εἶχεν ἀπολέσει πῶς τὴν ζέσιν αὐτῆς. Ὑπέφωσκει ἡ κόπως.

Ἦτο ψῦχος. Οἱ προσωπιδοφόροι ἀπαυδῆσαντες ν' ἀπαγγέλλωσιν ἐμμέτρους λαιδορίας, ἐζήτουν καταφύγιον εἰς τὰ καφεῖα ὅπου τὸ πόντσι ἐνεδυνάμονε τὰς βραχνόδεις αὐτῶν φωνάς· οἱ ἐπαρχιώται, πιστοὶ θιασῶται τοῦ θεάτρου, ἔτρεχον νὰ λάβωσι σειρὰν διὰ θέσιν μετὰ τοῦ πολιορκούντος τὸ θέατρον τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας πλῆθους. Οἱ λωποδύται ἐξεκένουν εἰς τὸν πλησίον κλεπταποδόχον τὰ ἐξωγκωμένα ἐκ ποικίλης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΜΑΣΚΑΡΑΤΑ

Τὴν περασμένη Κυριακῇ, ποῦ λὲν' κρεατινὴ
Μετ' ἄφθογον κατάλυσις κρέατος, στὸ κοιμῆσι
Τὸ ἔρριξα· μὰ καὶ ἐκεῖ ὑπέστην ἀπὴν
Μασκαροκαταδιώξις, καὶ μόλις εἶχε κλείσει
Τὰ βλέφαρά μου ὁ Μοργεδς, ἐμπρὸς μου, ἐν σιγῇ
Μασκαρεμένοι ὄλοι τοὺς μοῦρθαι οἱ ὑπουργοί.

* *

Καὶ πρῶτον τὸν πρωθυπουργὸν εἶδα χωρὶς μουστάκι
Ντυμένος μὲ στενὰ βραχιὰ ὡς οἱ λιμοκοντόροι
Ἔνα μικρὸ στὰ χεῖλη του ἐκράτει καλαμάκι
Ποῦ ἔφευγαν ἐπιγραφὴν «φόροι καὶ πάλιν φόροι»
Κ2' ἀπ' ἔνα πλάτο κάτω τι ποῦ ἐμοῖζε σὰν αἷμα
Ἐρούφαι ὅπως ρουφουῖν τὸ παγωτὸ μὲ κρέμα.

* *

Καὶ μετ' αὐτὸν ἐπλάκωσεν ὁ κύριος Βουλευτὴς
Φουσταγελλῆς περήφανος μὲ φέρμελιν χρυσῇ
Μὰ ἦσαν πολὺ σκεπτικὸς, κ2' ἐφαίνετο ἐκ πρώτης
Ὁψεως ὡς ἀνθρώπος ποῦ πλε πολὺ κρασί
Τ' ἄχε χιμένα· καὶ κρατῶν στὰ χέρια χρυσὸ τὰ σι
Κτυποῦσε κ2' ἤθελε μ' αὐτὸ τὴν κούτρα του νὰ σπάσῃ.

* *

Νὰ ὁ Μανέτας· ἄχ! κ2' αὐτὸς μὲ θολωμένο μάτι
Μοῦ παρουσιάσθηκε σκυφτὸς καὶ κατηγῆς, πρὸς δὲ
Τῶν γυμνασίων τὴν στολὴν ἐφόρει, καὶ ἐκράτει
Τὴν γαλλικὴν γραμματικὴν τοῦ φίλου μας Ζαδὲ
Καὶ μουρμουρίζων λὰ, γ τ ε λὰ, τὸν εἶδα μὲ γεράτι
Νὰ κράζῃ ἄχ! μωρ' γαλλικὰ μοῦ φάγατε τὸ μάτι!

* *

Νὰ κ2' ὁ Δραγούμης μὲ σταυροὺς προβάλλει μέσ'
τῇ μέσῃ
Μὲ ἔνα μεγαρίτικο εἰς τὸ κεφάλι φέσι.
Χάρτην εἰς χεῖρας του κρατεῖ καὶ βλέπων ἐπ' αὐτοῦ
Τοῦ Σούτσου κάτω σχέδια τοῦ κοπρερευνητοῦ
Λέγει· ἀποὺ διώρθωσα τὰ ἐξωτερικὰ τῶν
Ἐμπρὸς ἀς κανονίσωμεν καὶ τὰ τῶν ἀποπάτων.

* *

λείας θυλάκιά των, καὶ οἱ ὥχροι λάτρεψι τῆς Τύχης, πρὸς
στιγμὴν ἀπασχοληθέντες ὑπὸ τῆς τρέλλας τῶν ἀπόκρεω ἀν-
έβαινον κατὰ τέσσαρας πηδῶντες τὰς κλίμακας τῶν χαρτο-
παικτεῖων.

Ἐκ τῶν διαφόρων τούτων λειποταξιῶν προέκυπτεν ἐν τῷ
κῆπῳ σχετικὴ τις σιωπὴ. Οἱ μένοντες, τῷ ὄντι, δὲν ἤξιουντο
πολλῆς πλέον προσοχῆς καὶ τὸ δημόσιον δὲν κατεδέχετο
νὰ ἀνευφημῇ ἡθοποιοὺς προστύχους τῆς κατωτάτης τάξεως,
οἵτινες πέραν τοῦ δέοντος παρέτεινον τὴν κωμωδίαν.

Ἐπὶ αὐτῇ στιγμῇ ἀνακουφίσεως διὰ τὴν δυστυχὴ
οἰκογένειαν τὴν συνηγμένην περὶ τὸν ἀσθενῆ τῆς πτέρυγος
Βαλοά.

Ἐπὶ τρεῖς ὥρας οἱ διασταυρούμενοι κρότοι τοῦ κῆπου καὶ
τῆς ὁδοῦ ἐξηρέθιζον αὐτὸν καὶ ἐδιπλασάζον τὸν πυρετὸν του.
Ἐβουθίσθη εἰς νάρκη.

Ἦτο τεσσαράκοντα ἢ τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν ἄνθρω-
πος. Τὸ πρόσωπόν του τρομακτικὸν τὴν ἰσχνότητά, διέσωζεν
οὐχ ἦττον ἡμιεξαλειφθέντα ἔχνη τινὰ ἀρρενωπῆς καὶ ἰσχυρᾶς
ὑπερηφανείας, ἥς ὁ χαρακτὴρ ἀντανεκλάτο ζωηρῶς ἐπὶ τοῦ
εὐγενοῦς μετώπου τοῦ ὀπισθεν τῆς κλίνης τοῦ ὀρθίου μείρα-
κος. Ἡ κλίνη ἀπετελεῖτο ἐκ μιᾶς καὶ μόνης στρωμνῆς πεπι-
εσμένης ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς βάρους τοῦ πάσχοντος καὶ ἐκαλύ-
πτετο ὑπὸ μαλλίνου χονδροῦ καὶ φαιῶς σκεπάσματος. Παραπε-
τάσματα δὲν εἶχεν.—Ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ τοίχου, ἄνωθεν τῆς κλί-
νης, ἦτο ἀνηρημένον ἁγιαστῆριον ἐκ μίλτου ἀρχαϊκὸν τὸ σχῆ-

Κ2' ὁ Θεοτόκης μετ' αὐτὸν μὲ φόρεμα βαρκάρη
Ἔνα καράβι χάρτινον φορῶν στὴν κεφαλὴ
Καὶ μ' ἔνα ξύλιον σπαθὶ ἀρχίζει νὰ σαλπάρῃ
Ἐμπρὸς μου, ἀλλὰ ἔξαφνα μὲ φρίκη μου πολλή
Τὸν εἶδα νὰ μεταβληθῇ εἰς βοθρὸν καὶ νὰ ὀρμήσῃ
Μὲ φόρα κατ' ἐπάνω μου γὰρ νὰ μὲ κουτουλλίσῃ,
Κ2' ἀπὸ τὴν στενοχώρια μου ὅπως σωθῶ καὶ φύγω
Γκρεμίζομαι ἀνάσκελα κ2' εὐθὺς τὰ μάτι' ἀνοίγω.
Λογχείας.

ΜΑΣΚΑΡΑΤΑΙΣ

Αἱ ἀπόκρεω διέρχονται ἐν ψυχρότητι καὶ ἀθυμίᾳ. Καὶ
αὕτῃ ἡ παρελθοῦσα Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω διήλθεν ὅλως ἄ-
γονος μὲν εἰς μασκαράταις καὶ ἀποκρεωτικὴν διάχυσιν, γο-
νιμωτάτῃ ὅμως εἰς κονιορτὸν καὶ πλήθος φιλοθεαμόνων περι-
πατητῶν, οἵτινες κατέκλυσαν τὰς ὁδοὺς Σταδίου, Ἐρμού καὶ
Αἰόλου καὶ τὰς πλατείας Συντάγματος καὶ Ὀμονοίας, ἵνα
θεάσωνται... ἀλλήλους.

Ἄλλοτε αἱ ἀφελεῖς καὶ ἀρχαῖκαί μας ἀπόκρεω διήρχοντο
ψυχαγωγικότεραι, θεαματικότεραι, οὕτως εἰπεῖν, αἱ πολυπλη-
θεῖς μασκαράταις, ἔστω καὶ ἀτελεῖς καὶ πενιχραὶ ἔτι, ἔτερπον
τὰ πλήθη καὶ προεκάλλουν τὸν γέλωτα καὶ τὴν θυμηδίαν, κα-
θὸς τοῦτο καὶ μόνον ἦν ὁ σκοπὸς αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἐμφανί-
σεως ὅμως τῶν κομητῶν τῶν Ἀπόκρεων καὶ τῶν βραδείων
καὶ χρηματικῶν δωρεῶν δὲν βασιλεύει πλέον καὶ κατ' αὐτὴν
ἔτι τὴν ἐποχὴν τῆς τρέλλας καὶ διαχύσεως, ἡ Ἀπόκρεως, ἡ
θεὰ τῆς διασκεδάσεως, τῶν γελώτων, τῆς εὐθυμίας, ἀλλὰ τὸ
συμφέρον.

* *

Δὲν ἐφάνη ἐφέτος ἡ Ἀπόκρεως διατρεχούσα τὰς ὁδοὺς,
τρέλλῃ καὶ ἑξαλλος, διαχέουσα ἀπανταχοῦ τὴν εὐθυμίαν ἀ-
δίαστον, τὸν ἀπλετον γέλωτα, τὴν ψυχαγωγίαν καὶ διάχυ-
σιν. Διὰ τί; Μήπως ἀπηνήθη τοὺς ἀρχαίους αὐτῆς φίλους,
τοὺς εὐδαίμονας κατοίκους τοῦ περικλεοῦς ἄστεώς μας καὶ δὲν
ἐπεσκεφθῇ ἐφέτος αὐτό;

Οὐχὶ βεβαίως. Ἡ Ἀπόκρεως ἦλθε καὶ εὐρίσκεται ἔτι
παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ τὸ συμφέρον τὴν συνέλαβε καὶ τὴν κρατεῖ

μα. Τὸ μικρὸν τοῦτο ἔπιπλον ἀντέκειτο παραδόξως πρὸς τὴν
δύσιν τοῦ γυμνοῦ δωματίου. — Θὰ ἦτο οἰκογενειακὸν τι κει-
μήλιον.

Ἐν τῷ κέντρῳ τῶν ἐπὶ τοῦ μίλτου φυλλωμάτων, ἐφαίνετο
τῷ ὄντι οἰκόσημον μετὰ δουρικῶν σημάτων, φέρον τὴν ἐξῆς
ἐπιγραφὴν: **Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Μαλλαρπρέ.**

Πάντες οἱ λοιποὶ τῆς οἰκογενείας, ἐκτὸς τοῦ νέου καὶ
τοῦ χωρικοῦ, ἐπωφελοῦμενοι τὸν ὕπνον τοῦ ἀσθενοῦς, περιεκύ-
κλουν μικρὰν τράπεζαν, ὅπου ὑπῆρχεν ἄρτος καὶ τυρίον.

Τὰ κοράσια ἔτρωγον ἀπλήστως τὸ λιτὸν τοῦτο φαγητὸν
μετὰ φειδοῦς προσπερόμενον. Ἦσαν ὀρθία, διότι εἰς τὸ δωμάτιον
ἦσαν δύο μόνον καθίσματα κατεχόμενα ὑπὸ τῶν δύο γυναικῶν.

Τούτων ἡ νεωτέρα θὰ ἦτο τριάκοντα πέντε ἐτῶν. Οἱ
χαρακτῆρες τοῦ προσώπου αὐτῆς, πλήρεις γλυκύτητος καὶ
ἡξιοπρεπείας, ἔφερον τὸν τύπον σκληρῶν θλίψεων καὶ ταλαι-
πωριῶν. Ἡ ὀδὴν ἐχάραξεν ὑποκύανον κύκλον ὑπὸ τοὺς με-
γάλους ὀρθακμούς της, ὧν ἐν τούτοις τὸ βλέμμα ἔμενε γα-
λήνιον καὶ εὐσεβὲς ἐν μέσῳ τῆς ἀπελπιστικῆς ἐκφράσεως τῆς
μορφῆς αὐτῆς.—Δὲν ἔτρωγε καθόλου.

Ἡ ἄλλη γυνὴ ἦτο τοῦλάχιστον ἐβδομήκοντα ἐτῶν. Κα-
θημένη ἐπὶ τῆς ψιθίνης ἑδρας τῆς ὑπερηφάνως ἔφερον εἰς τὸ
στόμα της τὸν ἄρτον καὶ τὸν τυρὸν μὲ ὕψος βασιλίσσης, καὶ
ἐκαμάρωνε, νομίζεις, διότι εἶχε τὸν χωρικὸν ὀπισθεν τῆς εὐ-
λαβῶς ἱστάμενον καὶ τὸν διέτασσε νὰ τῇ γερμίζῃ νερόν τὸ πο-
τήρι της.
(Ἀκολουθεῖ)

δεσμίαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ δὲν θὰ τὴν ἀποφυλακίσῃ εἰμὴ ὅταν ἴδῃ εὐθετον τὸν καιρὸν καὶ *συμφέροτα*. Οὐδεὶς δὲ σπεύδει ν' ἀπαλλάξῃ τὴν δύσμοιρον θεὰν τῆς εὐθυμίας ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ *συμφέροτος*, διότι ἅπαντες μικροὶ καὶ μεγάλοι κατηντήσαμεν ὁπαδοὶ αὐτοῦ, ἅψ' ἦς μάλιστα κυβερνώμεθα ὑπὸ τοῦ ἀγγλομαθοῦς πολιτευτοῦ, τοῦ θηλάσαντος τὸ γάλα τῆς *πολιτικῆς* ἐν τῇ χώρᾳ τῶν διαβοήτων *συμφερόντων*.

Σεπτῇ μόνον дуэς, ἡ дуэς τοῦ Γαίθα καὶ τῆς Τρελλοκατερίνας ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ τὸν κόσμον τῆς πρωτευούσης τὴν περιφρόνησιν τοῦ συμφέροντος καὶ ἀνευ τῆς ἐλπίδος τοῦ βραβεῖου ἢ τῆς χρηματικῆς ἀμοιβῆς ἀνεδείχθη ἐν τῷ πανηγυρισμῷ τῶν ἡμερῶν τούτων θύουσα τῇ θεᾷ τῆς εὐθυμίας καὶ ἀνακηρύττουσα τὴν βασιλείαν τῆς Ἀπόκρεω. . .

Ἦν δὲ πράγματι θριαμβευτικὴ ἡ διὰ μέσου τοῦ πλήθους τῆς ὁδοῦ Σταδίου διέλευσις τοῦ ἐρίππου ζεύγους, οὗ προηγεῖτο μὲν πρόσκοπος, εἶπετο δὲ ὑπὲρ τῆς, ἐφ' αὐτῇ τῆς χαριτοδρόμου δυάδος, κυκλομενῆς καὶ παρακολουθουμένης ὑπὸ πυκνοῦ πλήθους ἀνευφημοῦντος εἰς ἕκαστον χαιρετισμὸν τοῦ σεβαστοῦ πατρὸς, ἐκβάλλοντος ἀδιακόπως τὸν πῖλόν του καὶ διερχομένου ὡς βασιλέως ἐν μέσῳ τῶν ὑπηκόων του, ἐνῷ ἡ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ, ἱππεύουσα εὐγενῆς δεσποινίς διὰ τῆς κομπῆς αὐτῆς χειρὸς διηνεκῶς ἐπίσης καὶ ἐπιχαρίτως ἐχαιρέτα τὰ πλήθη ἐκρηγνύμενα εἰς φρενητιώδεις ἐπευνουμίας.

Οὕτω δὲ ἤξιώθη ν' ἀνακηρυγθῇ βασιλὶς ἐπὶ μίαν ὥραν ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης ἡ *Τρελλοκατερίνα* καὶ ἐν τῷ ἀτόμῳ αὐτῆς νὰ συντελεσθῇ ἡ ἀποθέωσις τῆς Τρέλλας τῶν Ἀπόκρεων, ἐνῷ καὶ τὸ σοβαρώτερον καὶ σκυθρωπότερον γέιλος δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ γελᾷ κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ χαριτοδρόμου ζεύγους.

Καὶ ἐνῷ διήρχετο ἡ μασκαράτα ἤκουες ἐν τῷ πλήθει διαφόρους συζητήσεις καὶ εἰκασίας περὶ τῶν παρωδουμένων προσώπων.

— Εἶναι ὁ σεβαστὸς κ. Ν. . . . μετὰ τῆς θυγατρὸς του.

— Ὅχι, εἶναι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Α. . . ἔλεγεν ἄλλος.

Ἐνῷ μικρὸς διάβολος ἀναρριχθῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς του ἐφωνάσκει :

Νά, νά ! ὁ βασιλέας καὶ ἡ βασίλισσα, μαμά, χαιρετοῦνε . . . Μπα ! ἂν δὲν εἶγεν ἄσπρα γένεια θάλεγα πῶς εἶν' ὁ βασιλέας ! . . . προσέθηκε διορῶν τὸ λάθος του . . .

Πρὸ τῆς ἐμφανίσεως ὅμως τοῦ Γριβαῖκου ζεύγους, ὡς καὶ μετ' αὐτὴν, διερχόμενός τις τὴν ὁδὸν Σταδίου ἤθελε λησμονήσῃ ἐντελῶς ὅτι πανηγυρίζεται ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, διότι οὐδὲν ὑπεδήλου τοῦτο καὶ μόλις ὁ *Περικλέτος* στήσας τὸν θρόνον του ἐν μέσῳ ὁδῷ Σταδίου, διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης ἄλλης μασκαράτας, ὑπεμύνησκεν ὅτι διερχόμεθα τὰς Ἀπόκρεω, ὡς καὶ αἱ βιτρίναι τοῦ ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν καταστήματος *μασκαροποιίας* περιέχουσιν πλοῦτον ἄφθονον ποικίλων προσωπίδων.

Κατὰ σύμπτωσιν δὲ παράδοξον ἡ βιτρίνα, ὅπου τότε μαύται, γελοῖαι, κωμικαί, ἀηδεῖς, ἀριστουργήματα μασκαροποιίας ἐπὶ τέλους, ἐνεκλείοντο, ἤξιώθη μείζονος προσοχῆς, διότι ἐφαίνετο ἐκ τῶν ἀπέναντι πεζοδρομίων ὥσπερ ἐπεκταθεῖσα ἡ ἐκθεσις τῶν προσωπίδων ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν τῆς βιτρίνας διὰ τῆς παραθέσεως καὶ ἄλλων τοιούτων ἐξῶθεν παρὰ τὸν τοῖχον, ἀλλὰ τούτων . . . ζωντανῶν.

Τί δὲ συνέβαινε; Οἱ Σύριοι υποδηματοκαθαρισταὶ μὲ τὰς μαύρας, κωμικὰς καὶ γελοῖας αὐτῶν μορφὰς συσσωρευθέντες τυχαίως παρετάχθησαν ἐπὶ τῶν κιβωτιδίων αὐτῶν ἱστάμενοι παρὰ τὴν προσωπιδοθερίθ βιτρίναν τοῦ *μασκαροποιείου*, οὕτως ὥστε ἀπετέλουν συνέχειαν οὕτως εἰπεῖν τῆς ἐκθέσεως τῶν προσωπίδων αἱ κεφαλαὶ των. . .

Καὶ ὁ αὐτὸς μικρὸς διάβολος βασταζόμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς του ἐν τῷ ἀπέναντι πεζοδρομῷ καὶ ἀτενίζων πρὸς τὴν ἐν λόγῳ βιτρίναν, ὅπου συνεχέοντο πρὸς τὰς προσωπίδας αἱ κεφαλαὶ τῶν μορφαζόντων καὶ σεσηρὸς μειδιῶντων Σύριων υποδηματοκαθαριστῶν ἐκραύγαζε πρὸς τὴν μητέρα του :

— Γὰρ δὲς ἐκεῖ, μαμά, τί εἶναι; . .

— Μουτσούνες, παιδίμου.

— Μπα ! ζωνταναὶ μουτσούνες ! . . πάρε μου κ' ἐμένα.

Ἡ βιτρίνα δ' αὕτη τοῦ μασκαροποιείου ὑπομινύσκει ἡμῖν ἑτέραν τοιαύτην, τὴν τοῦ *Paradis d' enfants* τοῦ κ. Μοροζίνη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἥτις ἀντιστρέφως πρὸς τὴν ἀνωτέρω, ἀντὶ κωμικῶν ἢ εἰδεχθῶν μορμολυκείων ἢ κεφαλῶν Συρίων υποδηματοκαθαριστῶν, τούναντιον κατὰ τὰς παρατάξεις καὶ τελετὰς, ὅτε ἡ Ἑρμαῖκή ὁδὸς πλήθει, παρέχει καὶ αὕτη εἰς τὸ κοινὸν τὴν θεὰν θελκτικῶν καὶ ἐρατεινῶν κορασιῶν δίκην ζωσῶν πλαγγόνων. . .

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τὸ κομιτάτον ἀνεφάνη καὶ θὰ θριαμβεύσῃ, λέγουν, τὴν προσεχῇ Κυριακῇ. Καὶ θὰ γείνουν θαύματα καὶ τέρατα καὶ σημεῖα. Καὶ βραβεῖα πλούσια προκηρύσσονται. Καὶ προαλείφεται ἐπὶ τὸν ἄγωνά ἡ νεότης. . . Καὶ ἄλλα πολλά. . . Καὶ τὸ *συμφέρον* τέλος πάντων θ' ἀπολύσῃ τὴν τρελλὴν Ἀπόκρεω εἰς τὰς ὁδοὺς. . .

Τί ζητεῖτε ὅμως παρ' αὐτῆς καὶ παραπονεῖσθε; Καὶ δὲν ἀκούει τις ἄλλο μετὰ τὸ συναντωμένον ἴστων τῆς εὐδαίμονος πόλεως μας εἰρή — Κρύαις ἢ ἀπ' ἄρχαις ἐφέτος κρύα πράγματα, καὶ τὰ τοιαῦτα. . .

Τί ζητεῖτε, ἀφοῦ καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος διερχόμεθα συνεχῆς ἀπόκρεω καὶ ὁ βίος μας κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς δὲν εἶναι ἡ παρωδία;

Παρωδία κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἐν ᾧ ὑποκαθιστᾷ τὴν θέλησιν αὐτοῦ εἰς ἀρχικωμωδὸς *φιλέλληρ* καὶ πνίγει ἢ νοθεύει τὴν ἐθνικὴν θέλησιν, παρωδία στρατοῦ, παρωδία δικαιοσύνης, λειτουργούσης ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς φάσματος συντριβέντος ἐγκληματίου, παρωδία ἀσφαλείας τῆς περιουσίας καὶ ζωῆς τοῦ πολίτου, παρωδία ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐπὶ τέλους παρωδία θρησκείας καὶ κοινωνικοῦ βίου ἔτι.

Ἀφοῦ δὲ ἔχομεν διηνεκὲς καρναβάλι τί τὴν θέλετε τὴν Ἀπόκρεω;

Ἀντὶ πάσης ἄλλης μασκαράτας, λάβετε τὸν προκαθήμενον τῶν κοινῶν ἀρχικωμωδὸν μετὰ τῆς παρέας του ἅψ' ἐνός, λάβετε τοὺς κοσμικοὺς καθηγητὰς ὡς ὑποψηφίους μητροπολίτας καὶ τοὺς ἐστεμμένους χρυσῷ στεφάνῳ ἀρχιεπισκόπους ἅψ' ἑτέρου καὶ τέλος προσλάβετε, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μασκαράτας ἐκεῖνον, χάριν τοῦ ὁποίου τόσας παννυχίδας ἐτέλεσε τὸ Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον καὶ ὅστις ὅμως δὲν δρέπει τὸν καρπὸν τῶν ἰδρώτων τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος, διότι τὸ *ἀδίκον οὐκ εὐλογεῖται* καὶ τρίτος τις θέτει χεῖρα ἐπὶ τοῦ παρὰ, αἱ δεκασιγίχαι δὲ λίραι ἀρίπτανται ἀνεπιστρεπτί καί. . . κρῖμα τοὺς μόθους καὶ κόπους τοῦ ἀρχικωμωδοῦ μας φιλέλληρος ! κρῖμα τὰς παννυχίδας ! . .

Λοιπὸν ἤνοιξε τὰ γιγάντια αὐτοῦ σκέλη καὶ ἐρχεται εἰς Ἀθῆνας ὁ διαβόητος τοῦ ἀποκλεισμοῦ δαίμων.

Ὁ *Στῆλμαν* ἐρχεται. . . καὶ μάλιστα μετὰ τῶν δεσποινίδων θυγατέρων του !

Τί ζητεῖτε μασκαράταις καὶ κομητάταις τί τὰ θέλετε ;

Ὁ *Στῆλμαν* ἐφθασεν. Ἰδοὺ αὐτός.

Μὴ δὲν εἶναι ἡ ἀποθέωσις τῆς Μάσκας ;

Masque

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΥΣΟΧΕΡΗΝ

Δικαιῶν τ' ὁρμά σου ἔβαλες καὶ σὺ στὸ χέρι
Τὸν χρυσὸν τοῦ Δημοσίου, καθὼς λέγε, Χρυσοχέρη !
Τραμποδῶς.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀνακρίσεις «Ραμπαγᾶ». — Πολλὰ ἐγράψαν περὶ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς. Ἰδίως δὲ ἡ συναδέλφους «Ἐπιθεωρήσεις» ἐπετέθη κατὰ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς, ζητοῦσα ὅπως ὁ διευθυντὴς κατέλθῃ εἰς Πειραιᾶ, καὶ ἐρωτήσῃ τοὺς πολίτας περὶ τῶν λωποδυτῶν κτλ. Ὁρισμένην ὁμῶς κατηγορίαν κατὰ τοῦ ἀστυνόμου καὶ τῶν ὑπαστυνόμων Πειραιῶς, οὐδεμίαν ἀνέγραψεν. Ὁ «Ραμπαγᾶς» ἀνέλαθεν ἐν Περαιεὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις περὶ τῆς ἀστυνομίας. Τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων του, ἀπέστειλε κατὰ τῆς συναδέλφους «Ἐπιθεωρήσεων» διότι ἐξετάσας πολλοὺς ἐντίμους πολίτας, ἔμαθεν ὅτι ἡ ἀστυνομία Πειραιῶς, μολοντὶ ἔχει **39** μόνον ἀστυνομικούς κλητῆρας, ἐκπληροὶ εὐσυνειδήτως τὸ καθήκον της, καὶ ὅτι οὐ μόνον τοὺς λωποδυτάς συλλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ λαθρεμπορία τουμπεκίου κτλ. Εἰς ἐκ τῶν ἀνακριθέντων ὑπὸ τοῦ «Ραμπαγᾶ» πολιτῶν, μᾶς εἶπεν ὅτι ἄλλοτε ὅτε διατέλει ὡς ἀστυνόμος Περαιῶς, εἰς εὐνοούμενος τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» καὶ οἱ κλητῆρες του καὶ οἱ πολῖται οἱ ἔχοντες παράπονα, εἰς μάτην τὸν ἀνεζήτουν· ἐχάνετο εἰς τι χαρτοπαίγιον πορταρίζων!

Ἡ παραλυσία τότε τῆς ἀστυνομίας εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ. Σήμερον δὲ, ἐκτὸς συνήθων τινῶν μικροκλοπῶν, πλήρης τάξις καὶ ἀσφάλεια ὑπάρχει εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς, ὅπου καθεκάστην πλήθος ἀγνώστων καὶ λωποδυτῶν καταφθάνει διὰ τῶν διαφόρων ἀτμοπλοίων τῶν καθεκάστην καταπλεόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐτερος πάλιν ἐντιμος πολίτης, μᾶς εἶπεν, ὅτι ἡ «Ἐπιθεωρήσεις» καταφέρεται κατὰ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς, διότι ὁ διευθύνων ταύτην ἀστυνόμος κ. Ἡλίας Σωτήρχος, ἐζήτησε τὴν διάλυσιν τῆς μισθώσεως τῆς οἰκίας ὅπου τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα ὡς ἀκαταλλήλου καὶ ἐτοιμορόπου. Ἡ οἰκία δὲ αὕτη ἀνήκει εἰς ἓνα ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Παπαμυγαλοπούλου, ὅστις ἔχει ἐνοικιάσει ταύτην εἰς τὸ δημόσιον, διὰ μίαν πορταεγίαν πρὸς 150 δραχμὰς τὸν μῆνα.

Αὐτὰ προέκυψαν ἐκ τῶν ἀνακρίσεων τοῦ «Ραμπαγᾶ», καὶ ἕκαστος δύναται νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον ἔχουν δίκαιον οἱ γράφοντες κατὰ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς.

Ο ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΩΝΕΙΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὁ καταδικασθεὶς, διὰ τελωνειακὰς καταγρήσεις πρῶην τελῶνης Πειραιῶς κ. Δαμιανὸς μετεφέρθη ἐκ Λαμίας εἰς Πειραιᾶ ὅπου κατοικεῖ ἡ οἰκογένειά του, ὅπως δῆθεν ἀποπερατώσῃ τὴν παράδοσιν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεώς του. Ὅστω πῶς δικαιολογεῖται ἡ ὑποφυλακίς του, διότι, ὡς πάντες ἐνθυμοῦνται, ὅτε διατέλει οὗτος ὑπόδικος, τακτικῶς κατῆρχετο εἰς Πειραιᾶ, καὶ παρέδιδεν εἰς τὸν διάδοχόν του τὰ δικαιολογητικὰ τῆς διαχειρίσεώς του. Δὲν ἀπεπερατώθη τότε ἡ παράδοσις: Τοῦτο μόνον ὁ κ. Τρικούπης γνωρίζει, ὅστις δὲν σέβεται πλέον οὔτε τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του. Τί σημαίνει ὅτι κατεδικάσθη ὁ κ. Δαμιανὸς, καὶ εἰς τὰς φυλακὰς δὲν μένει, ὅπου τόσοι ἄλλοι μένουσι ὑποφέροντες τὰ πάνδενα; Ὁ κ. Δαμιανὸς εἶναι ἀνώτερός των. Ἐχει προστάτας ἰσχυροὺς. Οἱ ὑποφέροντες ἐν ταῖς φυλακαῖς δὲν ἔχουσι τοιούτους, καὶ δὲν τοῖς ἐπιτρέπεται, οὔτε ἡ εἰς τὸ νοσοκομεῖον μεταφορά των, πρὸς περιποίησιν τῆς πασχούσης ὑγείας των, καίτοι πολλοὶ τούτων δὲν κατηγοροῦνται δι' ἀτιμωτικά ἐγκλήματα, καὶ οὔτε κατεχράσθησαν τὸν δημόσιον πλοῦτον ὡς ὁ κ. Δαμιανὸς, ὁ ὁποῖος σήμερον, πρὸς δόξαν τῆς δικαιοσύνης μας, εἶναι ἐξω τῶν φυλακῶν.

Τ' ἀνωτέρω, δὲν τὰ γράφομεν, διὰ τὸν κ. Τρικούπην, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀδελφὸν λαὸν ὅπως φωτισθῇ, ὅτι οἱ νόμοι δὲν ἰσχύουν σήμερον διὰ τοὺς μεγάλους κακούργους οἱ ὁποῖοι προστατεύονται ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας.

Σύνταγμα δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' αὐτοκρατορία. Καὶ αὐτοκράτωρ εἶναι ὁ Χαρίλαος Τρικούπης.

Κατάσκοπος.

Ο ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ

Πολωνίδες! Πολωνίδες! Ἀθηναῖε δὲν τὰς εἶδες; Κατὰ νὰ τὰς ἴδῃς καὶ νὰ τὰς ἀκούσῃς καὶ νὰ γλυκομιλήσῃς καὶ νὰ χορεύσῃς μετ' αὐτῶν εἰς τὸ

Café-Concert-Lyrique.

Εἰς τὸ Καφέ-Κονσέρ-Λυρὶκ τοῦ περιφήμου Μπέη

Ἐκεῖ ποὺ σὲ τόσαις ὁμορφίαις καὶ ἡ Ζουανὰ τὸ λέει.

Ἐκεῖ δίδονται οἱ ὠραιότεροι δημόσιοι χοροὶ, οἵτινες προσελκύουν καὶ τὰς Ἀθῆνας ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ὁποίων κατέστησε τὸ Κλοῦβ τοῦ Πειραιῶς νὰ καταργήσῃ τὴν εἰσοδὸν του, μεθ' ὅλην τὴν κομματικὴν προστασίαν ἧς τυγχάνει,

Κι' ἐκεῖ βλέπεις τὸν Ἀσλάνη

Νὰ μὴν ξέρῃ τί νὰ κἀνῃ.

Ἀπὸ φούρκα νὰ τὰ χάνῃ

Γιατὶ μπάζα πρὸ δὲν πιάνει.

Καὶ εἰν' ἀρνὶ ἀπὸ ἀσλάνι.

Ἐκεῖ εἰς τὸ Λυρὶκ, θ' ἀκούσετε καὶ τὸν πρωτότυπον κλειδοκυμβαλιστὴν Μάρκον Μαστροκλίνην. Ὅστις ἀπαξ ἀκούσας τι δύναται εὐθὺς καὶ νὰ τὸ παίξῃ, προκαλεῖ δὲ νὰ τοῦ δέσουν τὰ μάτια, ν' ἀπλώσουν σινδόνι ἐπὶ τοῦ πιάνου καὶ νὰ παίξῃ πάλιν ἐλευθέρως οἰονδήποτε τεμάχιον μουσικῶν, χωρὶς μάτια

Τοῦτο δὲ τὸ ἀπέδειξε κερδίσας καὶ στοίχημα μίαν ἐσπέραν.

Ὁ Μπέης ἐννοεῖ νὰ εὐχαριστῇ ὅλα τὰ γούστα καὶ πρὸ πάντων τὸ ἰδικόν του. Θυμῶσις εἶναι κατὰ τοῦτο. Καὶ ἰδοὺ ἐν ἀνέκδοτον χαρακτηρίζον αὐτόν.

Ἐσπέραν τινὰ, ἐνῷ ἔβριθε πλήθος τὸ κατάστημά του, ἐκούρδισεν ἓνα ναργιλὲν ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης. Εἰς φίλος του ἀξιωματικὸς τῷ λέγει:

— Αὐτὰ δὲν ἐπιτρέπονται· ἰδὼ εἶναι χορὸς εὐρωπαϊκός, μουσικὴ εὐρωπαϊκὴ καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀνάλογος εὐρωπαϊκὴ ἐτικέτα.

Καὶ ὁ Μπέης, ἐξακολουθῶν νὰ ρυφᾷ τὸν καλλικέλαδον αὐτοῦ ναργιλὲν τῷ ἀπαντᾷ ὑπερφάνως:

— Στὸ γούστο τοῦ Μπέη, δὲ μπαίνει κανεὶς!

Ἐκεῖ εἰδομεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ χοροῦ καὶ τῶν παραστάσεων κατ' αὐτὰς τὸ περὶφημον πρωτοπαλλήκαρον τῶν ἡρωικῶν λεμβούχων τοῦ Πειραιῶς τὸν Καρανάσον διασκεδάζοντα μετὰ εἰδους φλογέρας τεχνικώτατα παιζομένης καὶ συνοδευομένης ὑπ' ἄλλου μουσικοῦ ὀργάνου.

Τὸ περιέργον δὲ καὶ πρωτοφανὲς εἶναι ὅτι μέλος τοῦ ὀδοῦ τοῦ τοῦ Λυρὶκ ἀποτελεῖ καὶ μία... δὲν θὰ τὸ πιστεύετε... μία μαρκησία, ἀληθὴς μαρκησία, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στῆθους αὐτῆς ἐν χρυσοῦν ἀδαμαντοκόλλητον στέμμα καὶ τῆς ὁποίας ὁ βίος εἶναι μυθιστόρημα.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἀπόψε δίδεται εἰς τὸ Café—Lyrique μέγας χορὸς, ὅπου ἡ διασκεδασὶς προμηνύεται μεγάλη. Αἱ εὐγενέστεραι κυρίαὶ θὰ κατέλθωσιν ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐνα μετὰσχῶσιν αὐτοῦ, περὶ δὲ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὰ μεσάνυκτα καὶ πέραν ἡ διασκεδασὶς θὰ ᾄῃ εἰς τὸ ζενίθ

Χοβαρντᾶς.

ΠΕΡΙ ΦΥΛΑΚΩΝ

Ἀξία μελέτης εἶναι ἡ ΜΕΛΕΤΗ ΓΥΟ ΤΩΝ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ, ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΒΕΛΓΙΟΥ, ΜΕΤΑ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ, ὑπὸ Περικλέους Ἀγγελοπούλου Ἀθανάτου, δικηγόρου ἐν Ἀθῆναις, ἐπιφορτισθέντος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν μελέτην τῶν εὐρωπαϊκῶν φυλακῶν.

Ἐν τῷ χρησιμωτάτῳ τεύχει αὐτοῦ, ὁ γράφων ἐξετάων ποῖον σωφρονιστικὸν σύστημα εἶναι ἐφαρμόσιμον παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὰς κλιματολογικὰς, οἰκονομικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διατελούμεν, ἀποφαίνεται ὅτι τὸ ἀπομονωτικὸν σύστημα, ὅπερ λειτουργεῖ θαυμασίως ἐν Βελγίῳ, μετὰ δυσκολίας θέλει λειτουργήσῃ παρ' ἡμῖν. Καὶ ἔχει δίκαιον.

Τοῦ Ρωμηοῦ, ἂν τοῦ ἀσφαίρης τὴν συναναστροφὴν καὶ τὴν λίσαν του, ἢ μπορεῖ νὰ τρελλαθῇ.

Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Περικλῆς Ἀγγελόπουλος (τὸ ἄθῆναίος, δὲν τοῦ τὸ χαριτόνομον ἀπὸ τώρα) ὅτι τὸ κοινὸν οὐστῆμα, μετὰ χωρῶν πάντοτε κατὰ τὴν νύκτα, εἶναι τὸ μόνον ὅπου δύναται νὰ εὐδοκίμησῃ παρ' ἡμῖν. «Διὰ τοῦ συστήματος, λέγει, τοῦτου καὶ ἐργοστάσια τέλεια δυνάμεθα νὰ ὀργανώσωμεν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἀποχωρίζοντες τοὺς καταδίκους κατὰ ἐπαγγέλματα καὶ ἡλικίας καὶ τὸ εἶδος τῆς πράξεως δι' ἣν κατεδικάσθησαν καὶ κατὰ ἄλληλα πρὸς τοῦτο κτίρια εὐκολώτερα καὶ εὐχονότερα δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑπαρχούσας φυλακάς, διὰ μικρὰς δαπάνης, δυνάμεθα νὰ μεταρρυθμίσωμεν.»

Ἀλλὰ πάρετε τὸ βιβλίον καὶ θὰ μάθετε πολλά.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΡΟΥ ἈΡΘΡΑ. — Τὸ συμπέρασμα τῶν ἐν τῇ «Νέα Ἐφημερίδι» δημοσιευθέντων ἀρθρῶν τοῦ κ. Στεφ. Ξένου ὑπὲρ τοῦ Συγγροῦ, εἶνε ὅτι οὗτος, καθὼς Ἀρχιεπιεργέτης τοῦ ἔθνους, δικαιούται νὰ λάβῃ τὸν **ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΝ**, τὸν ὁποῖον ἔχουν οἱ ἀπλοῦ ἐπιεργέται τοῦ ἔθνους Ζάππας κ.λ.π. Τοῦτο εἶνε καὶ τὸ ὄνειρον τοῦ κ. Συγγροῦ, καὶ πρὸ πολλοῦ οὗτος θὰ εἶχε καὶ τὸν μεγαλόσταυρον ἂν μὴ ὁ κ. Τρικούπης ἀνυπόστατος, θεωρῶν λίαν σκανδαλώδη τὴν ἀπυνομήν Πεγαλοσταύρου εἰς ἄνθρωπον τοῦ χρημαστηρίου, ὅστις διὰ τῶν Δουριακῶν μετοχῶν, ἐξέφρισεν ἑκατομμύρια δραχμῶν τῶν ἀθῶν συμπολιτῶν μας.

ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ. — Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐδημοσιεύσαμεν ἐπιστολὴν τοῦ Κερβερίου τῆς Σύρου διὰ τῆς ὑποίας γίνεται γνωστὸν, ὅτι ὁ τελώνης Σύρου κ. Πέτρος Δουζίνας, ἀνεκαλύφθη ὡς πιστωτὴς τοῦ πτωχεύσαντος οἴκου Γαίτη, δραχμῶν 20 χιλιάδων! Τὸ ἔμαθε τοῦτο ὁ κ. Τρικούπης καὶ τί ἐνήργησε: «**Η**» κλεφτρίνα — δουζίνα (κατὰ τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Ζερβουδάκη) ἤλθε ἐνταῦθα, καὶ ἐσκέπασε καὶ αὐτὸ τὸ σκάνδαλον; Ἀνεξήγητος ἀποβαίνει ἡ μεγάλη εὐνοία τοῦ κ. Τρικούπης πρὸς τὸν διαπρεπῆ τελώνην Σύρου κ. Δουζίναν! Παραπέμπεται οὗτος διὰ δικαστικοῦ βουλεύματος, ἐπὶ παραδίδει καθήκοντος καὶ ὅλοι ἐπερίμεναν τότε νὰ τὸν ἀπολύσῃ τῆς ὑπηρεσίας, ὁ κατ' ὄνομα μόνον διώκτης τῶν καταχραστῶν ὑπαλλήλων κ. Τρικούπης, ἀλλ' ὁ κ. Δουζίνας οὐ μόνον δὲν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ ἡθώθη... ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν!...

ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ. — Εὐχαρίστως ἐπληροφωρήθημεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Θεοτόκης ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς Γαλλίαν κατὰ μῆνα Ἰουλίον δέκα μηχανικοὶ τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν τοποθέτησιν τῶν μηχανῶν τοῦ κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον παραδοθησομένου θωρηκτοῦ, ἐκ τῶν τριῶν κατασκευαζομένων τοιούτων ἐν Γαλλίᾳ διὰ λισμὸν τῆς Κυβερνήσεώς μας.

Δὲν γνωρίζομεν ποιοὶ λόγοι κωλύουν τὸν κ. Θεοτόκην, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἀποστείλῃ μηχανικοὺς, ἵνα παραστῶσι καὶ ἐπιτηρῶσι καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μηχανῶν κλπ. Ἡ ἀποστολὴ ὅμως τοιούτων ἀπὸ τοῦδε εἶναι ἀνάγκη, καθόσον οἱ μηχανικοὶ μας πολλὰ θὰ διδαχθῶσιν ἐκεῖ.

Πιστεύομεν λοιπὸν ὅτι ὁ κ. Θεοτόκης, θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑστάσιν μας ταύτην.

ΟΠΟΥ ΤΗΝ ΠΑΘΑΙΝΕΙ ΠΑΛΙΝ Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ΕΠΙΣΗΜΩΣ. — Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τῆς τρίτης ἐδημοσίευσεν εἰδήσιν, καθ' ἣν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Α'. τμήματος, εὐρέθη πτώμα στρατιώτου. Ἀλλὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον τῆς 14 φεβρουαρίου ὑπὲρ δημοσιεύει ἡ «ΕΦΗΜΕΡΙΣ» τὴν διέφευσε διὰ τῶν ἐξῆς διαβρήδων.

«Ἡ ἐν τῇ σημερινῇ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ» δημοσιευθεῖσα εἰδήσις ὅτι ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Α'. τμήματος εὐρέθη στρατιώτης φονευμένος, εἶναι ἀνακριδιστάτη, διότι οὔτε ἐκεῖ, οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς πόλεως εὐρέθη πτώμα τι.»

Συναυλίαν δὲ διαψεύσεως ἀπετέλεσαν καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες καὶ ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», διὰ μυριοστὴν φορὰν ἀπεδείχθη, καθὼς πληροφορημένη. Ἡμεῖς ὅμως στοιχηματίζομεν ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς ῥέπτερ τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ» τὴν ἔχει φτιάσει εἰς τοὺς ῥέπτερ τῆς «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ» μὲ τρόπο καὶ ἐδημοσίευσεν τοιαύτην φάντασιώδη εἰδήσιν.

Κί' ἀκόμα ποῦ εἴσατε!

Ὅλα νὰ τὰ περιμένετε παρ' ἐφημερίδος ἡ ὁποία ἐπερίμενε νὰ τὴν ξεκουφάνουν ἢ καμπάνιαν διὰ νὰ μάθῃ τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου καὶ κατήντησε νὰ πεθάνῃ ὁλοζώντανον ἄνθρωπον τὸν κερ-

δήσαντα τὸ λαχεῖον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δημοδιδάσκαλον κ. Μπουλλάκον, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ διαψεύσῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς τὸν θάνατόν του!

ἌΛΛΟ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ». — Κ' ἐκεῖνο τὸ γραφὲν παρ' αὐτῆς παραμύθι, ὅτι δῆθεν ὑπάλληλος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐλησμονήθη κλειδοῦς εἰς τὰ ὑπόγεια καὶ ἐκινδύνευε ν' ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τόσου γυροῦ ἀπεδείχθη ψεύδος καθαρὸν, ἐπισήμως διαψευσθὲν ἐκ τῶν γραφείων τῆς Τραπεζῆς.

Ὡστε προσέχετε νὰ θέτετε ὑπὸ κάθαρσιν τὰς εἰδήσεις τῆς ἡ νὰ ἐκπίπτετε ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸ τοῦλάχιστον τοῖς 0|0.

ΚΑΦΕΙΟΝ Ο ΤΙΝΑΝ

Τὸ ἐν Πειραιεὶ καφεῖον τοῦτο κεῖμενον πρὸ τῆς ἀποβάθρας, εἰς κεντρικωτάτην θέσιν καὶ ἔχον ἀπέναντί του τὸν φερώνυμον αὐτοῦ κῆπον, ὅπου γίνεται ἡ μεγαλητέρα συνάθροισις κόσμου, διακρίνεται διὰ τὴν καθάρειότητά του, τὴν πρὸς τοὺς πελάτας περιποίησιν, τὴν ἀρίστην ποιότητα τοῦ καφέ του καὶ τὸ ἐκλεκτὸν τῶν ποτῶν.

Ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. **Διονύσιος Ἀλεξόπουλος**, εἶναι ἀνεπὶ τῶν ἀνθρώπων διευθύνων τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ οὕτως ὥστε πάντες οἱ πελάται του νὰ ᾔναι καταγοητευμένοι. Ναργιλέδες διὰ **μπέηδες**. Ἀῦρα θαλασσία ἀνοίγουσα τὴν ὄρεξιν καὶ βοηθοῦσα τὴν πέψιν.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 132

Τὴν πρωτίτην αὐτὴν ἐπιγραφὴν φέρει **ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ** ἀρτισύστατον τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ὅπου μόλις ἰδρυθὲν καὶ ἀνοίξεν τὰς πύλας του εἶναι καθ' ἑκάστην τὴν γκα ἀπὸ πελάτας καὶ μόλις προφθάει τὸ πλήθος αὐτῶν, ἂν καὶ μαγειρεῖ ἀφθονώτερον φαγητὸν μεσημέρι βράδυ. Τὸ μυστήριον τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ εἶναι ὅτι ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Δημόλης μετὰ τοῦ συνεταίρου του ἀρχιμαγείρου κ. Νικολάου Γαϊτανοπούλου, ἐμπορικώτατα σκεπτόμενοι, ἀπεφάσισαν νὰ βασισθῶν οὐχὶ ἐπὶ τῆς ἀγρίας κερδοσκοπίας διὰ μιᾶς φλεβοτομοῦντες ἀπανθρώπως καὶ ὡσεὶ τοκογλόφοι τὸ βαλάντιον τοῦ πελάτου αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς εὐθηνίας, ἥτις φέρει τὴν μεγάλην κατανάλωσιν. Καὶ τοῦτο χωρὶς οὔτε μερίδας νὰ ἐλαττώσων, οὔτε νὰ καταφύγουν εἰς πρόστυχον μάγειρον καὶ ἐξητταβελονικὴν μαγειρικὴν. Ὁ μάγειρος αὐτοῦ ὁ καὶ συνεταίρος του μαστρο-Νικόλαος ὅστις ἔχει δεῖξει τὴν τέχνην του εἰς τὰ καλλίτερα ἐστιατόρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ φαγητὸν του καταντᾷ σπιτίσιο εἶναι δὲ ἀληθὺς. ἀναλόγως τῆς ἀξίας του μυθώδους ἡ τιμὴ του, ἀφοῦ μὲ 40 λεπτὰ τρώγῃ τὴν καλλιτέραν ἐντράδα!

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ 132 προτίθεται νὰ ἐπεκτείνῃ πρὸς τὸ βάθος πολὺ ἔτι τὴν αἴθουσάν τοι, φωτίζουσα αὐτὴν καὶ δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός, ὅτε πλέον θὰ ὁμοιάζῃ μὲ κατὰ στρωμα μεγάλου πλοίου, τοῦ ὁποῖου μὲ στιβαρὰν χεῖρα θὰ κρατῇ ὁ καπετὰν Δημόλης τὸ πηδάλιον.

Ἡ ὑπηρεσία εἶναι ὅλη γοργὴ καὶ πρόθυμος. Ὁ οἶνος εἰσάρετος καὶ ἄνευ ὑπερβολῆς τὸ 132 αὐτὸ θὰ τὸ ἴδῃτε ὅτι θὰ φέρῃ σπουδαιωτάτην βελτίωσιν εἰς ὅλα τὰ ξενοδοχεῖά μας πρὸς ὄφελος τῶν πελατῶν των, καὶ πρὸς ὄφελος τῶν ξενοδόχων. Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ εὐρεθῇ εἰς ἄνθρωπος διὰ νὰ σωθῶν τόσοι ἄλλοι.

Διὰ τὸ Πανεπιστήμιον μάλιστα τὸ 132 εἶναι σωτήρ. Ἐκεῖ δύναται νὰ τρέφῃται ὁ πτωχὸς φοιτητὴς παίρνων πῖσιν τὰ λεπτά του. Οἱ ἰδρυταὶ αὐτοῦ εἶναι ἀξιοὶ συγχαρητηρίων καὶ δικαίως ἐκέρρησαν ἤδη τὴν κοινὴν γνώμην.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΥΜΕΩΝ ΕΛΙΜΑΖΗ,

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς, ἀριθ. 87.

Εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τοῦτο εὐρίσκετε οἶνον ῥητινίτην ἀρίστης ποιότητος, ὅστις εἶναι περιζήτητος καὶ παρὰ τῶν οἰκογενειῶν διότι εἶναι οἶνος γνήσιος καὶ ἐλικρινῆς μὴ ἀπατῶν ποτὲ τὸν πίνοντα καὶ κατὰ τὴν γῆυσιν εὐάρεστος. Ἐξ αὐτοῦ καὶ περισσότερον ἂν πῖετε, δὲν κτυπᾷ 'στὸ κεφάλι. Πῖετε καὶ ἴδετε.